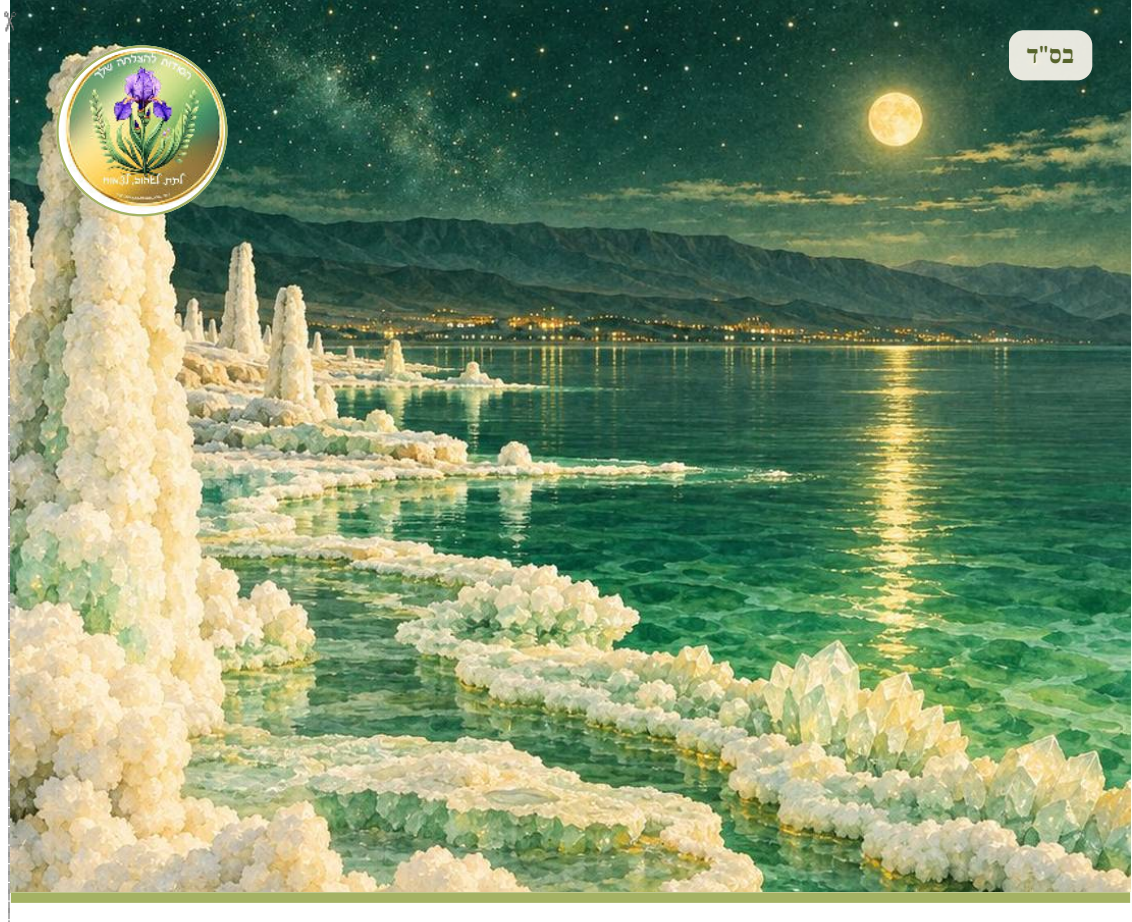
בס"ד

פרשת האזינו

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה {ס} וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ... (דברים לב, א) 3

ב יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי {ס} תִּזַּל... (דברים לב, ב–יא) 3

כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל-אֶבְרָתוֹ {ר} יב... (דברים לב, יא–יג) 5

{ר} יד חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן... (דברים לב, יד) 5

וְאֵילִים ר} בְּנֵי-בָשָׁן וְעַתּוּדִים {ס} עִם-חֵלֶב... (דברים לב, יד–יז) 6

ב יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי {ס} תִּזַּל... (דברים לב, ב) 7

בס"ד

פרשת האזינו

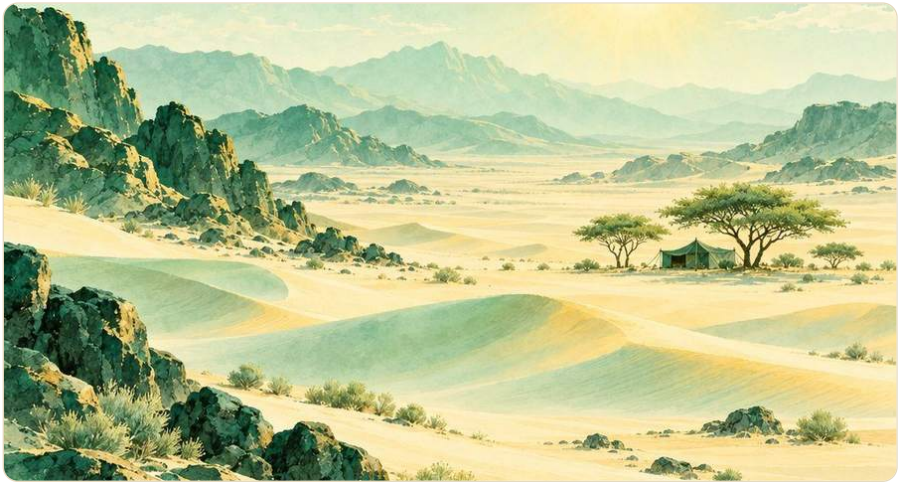
שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם, וַאֲדַבֵּרָה; {ס} וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ, אִמְרֵי-פִי. {ר}

דברים לב, א

**ב יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי, {ס} תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי, {ר} כִּשְׂעִירִם עֲלֵי-דֶשֶׁא, {ס}
וְכִרְבִיבִים עֲלֵי-עֵשֶׂב. {ר} ג כִּי שֵׁם יְהוָה, אֶקְרָא: {ס} הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ. {ר} ד
הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ, {ס} כִּי כָל-דְּרָכָיו מִשְׁפָּט: {ר} אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל, {ס} צַדִּיק
וְיָשָׁר הוּא. {ר} ה שִׁחֵת לוֹ לֹא בָנָיו מוּמָם: {ס} דּוֹר עִקֵּשׁ, וּפְתַלְתֹּל. {ר} ו הַ
זֹאת-לַיהוָה תִּגְמְלוּ, עַם נָבָל, וְלֹא חָכָם: {ר} הֲלוֹא-הוּא אָבִיךָ קָנָךְ, {ס}
הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ. {ר} ז זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם, בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר-וָדֹר; {ס} שְׁאַל אָבִיךָ
וְיַגֶּדְךָ, זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ. {ר} ח בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם, {ס} בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם; {ר}
יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים, {ס} לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. {ר} ט כִּי חֵלֶק יְהוָה, עַמּוֹ: {ס} יַעֲקֹב,
חֶבֶל נַחֲלָתוֹ. {ר} י יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר, {ס} וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן; {ר} יְסֹבְבֶנְהוּ,
יְבוֹנְנֵהוּ– {ס} יִצְּרֶנְהוּ, כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ. {ר} יא כְּנָשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ, עַל-גּוֹזָלָיו יְרַחֵף;
{ס} יִפְרֹשׂ**

דברים לב, ב–יא

כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ, יְשָׂאֵהוּ עַל-אֶבְרָתוֹ. {ר} יב יְהוָה, בָּדָד יַנְחֶנּוּ; {ס} וְאֵין עִמּוֹ,
אֵל נֵכָר. {ר} יג יַרְכִּבֵהוּ עַל-בָּמוֹתֵי (בָּמֳתֵי) אָרֶץ, {ס} וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי;
{ר} וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע, {ס} וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר.

דברים לב, יא–יג

{ר} יד חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן, {ס} עִם-חֵלֶב כָּרִים

דברים לב, יד

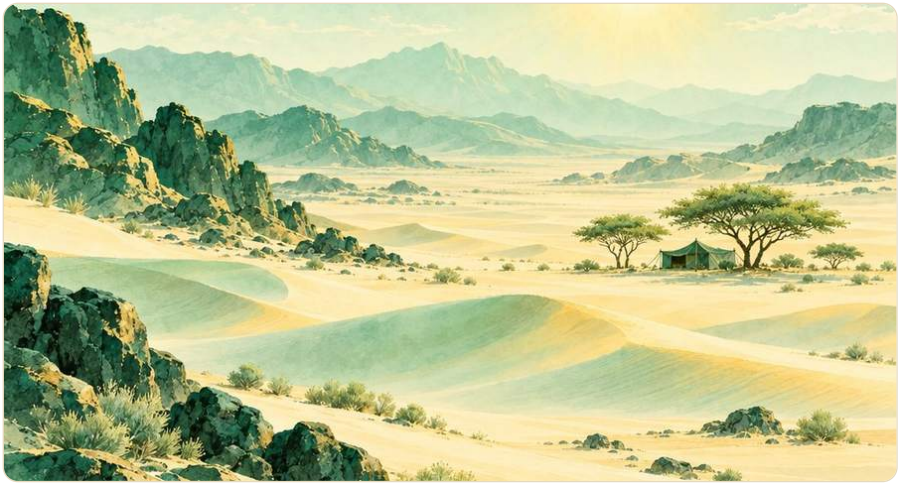
וְאֵילִים ר} בְּנֵי-בָשָׁן וְעַתּוּדִים, {ס} עִם-חֵלֶב, כִּלְיוֹת חִטָּה; {ר} וְדַם-עֵנָב,
תִּשְׁתֶּה-חָמֶר. {ס} טו וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט, {ר} שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ; {ס}
וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ, {ר} וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ. {ס} טז יַקְנִאֻהוּ, בְּזָרִים; {ר}
בְּתוֹעֵבֹת, יַכְעִיסֻהוּ. {ס} יז יִזְבְּחוּ, לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ– {ר} אֱלֹהִים, לֹא
יְדָעוּם; {ס} חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ, {ר} לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם.

דברים לב, יד–יז

שואל רבינו חיים בן עטר שואל למה אמר האזינו השמיים ואדברה ? הקב"ה דיבר בפיו של משה רבינו לפני שהלך לעולמו. זו השירה שדיבר משה רבינו לפני שהלך לעולמו. יש צדיקים שהם מדרגת שמיים ויש פשוטי ארץ. אלה שהם מדרגת שמיים אפשר לדבר אליהם גם דברים קשים כי נם שומעים הם מקבלים תוכחת. אבל אדם פשוט אם תוכיח אותו או תאמר לו דברים קשים יברח ולא ישמע. אז הפסיד הכל. אלה שנקראים במדרגת שמיים, אפשר לדבר איתם בדרגת שמיים.

הסבר אחר, השמיים זה הנשמה והארץ זה הגוף. לעתיד לבוא, אחרי 120 שנה ארוכים ומתוקים שאדם הולך, שואלים אותו עשית עוון ? הנשמה אומרת, לא. שואלים את הגוף, הוא עונה אני עפר רימה ותולעה מה לי ולחטוא. מה עושה הקב"ה מרכיב את הנשמה והגוף זה על גבי זה, כמו המשל של החיגר והסומא.

> **ב יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי, {ס} תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי, {ר} כִּשְׂעִירִם עֲלֵי-דֶשֶׁא, {ס} וְכִרְבִיבִים עֲלֵי-עֵשֶׂב. {ר**
>
> דברים לב, ב

◆ **מה זה טל ומה זה מטר ?**

המטר נמצא רק בחורף. הטל לא נפסק בין בקיץ ובין בחורף. זה שאנו אומרים מוריד הטל בקיץ זה שבח. חובה בחורף להזכיר משיב הרוח ומוריד הגשם. אם שכח מוריד הטל, לא חוזר. עד שבעה במר חשוון לא אומרים טל ומטר. למה ? בשביל הגשם צריך לעבוד. אבל טל בא לבד. המטר זה תורה שבכתב. כי המטר הוא מצמיח את התבואה, הוא משקה את האילנות. למה צריך את הטל ? לתת לחלוחית. לקיים את מה שהגשם עשה. הגשם בצע את הפעולה העיקרית ואח"כ הטל. התורה שבכתב זה 5 חומשי תורה, זה העיקר, זה יערוף כמטר לקחי. אחרי זה, יבוא הטל, שהוא מבאר ומפרש, הוא נכנס לפרטים של המצוות. בלילה לא קוראים תורה שבכתב, רק ביום. לכן זה כמו גשם שנמצא רק בחורף, בקיץ לא. אבל הטל בין

בחורף בין בקיץ. תורה שבע"פ לומדים אותה תמיד. כל ה24 שעות אתה יכול ללמוד תורה שבע"פ.

פָּרָשַׁת הַאֲזִינוּ - שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת/הגאון רבי בן ציון מוצפי

פָּרָשַׁת הַאֲזִינוּ וְהַקֶּשֶׁר לְיוֹם הַכִּפּוּרִים

שְׁאֵלָה: מַדּוּעַ כָּתַב מֹשֶׁה רַבֵּנוּ "הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה" בִּמְקוֹם "דַּבְּרִי," כְּפִי שֶׁשָּׁאַל רַבֵּנוּ חַיִּים בֶּן עַטָּר?
תְּשׁוּבָה: זֶה בָּא לוֹמַר שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דִּבֵּר בְּפִי שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ לִפְנֵי שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ, וְדִבֵּר דִּבְרֵי תוֹכָחָה עִם יִשְׂרָאֵל.

שְׁאֵלָה: מִי הֵם "הַשָּׁמַיִם" וּמִי הִיא "הָאָרֶץ" לְפִי הַהֶקְשֵׁר הַזֶּה, וְכֵיצַד מִתְקַשְּׁרִים הֵם לְיוֹם הַכִּפּוּרִים?

תְּשׁוּבָה: "שָׁמַיִם" הֵם הַצַּדִּיקִים, שֶׁאֶפְשָׁר לְדַבֵּר אִתָּם דְּבָרִים קָשִׁים כִּי הֵם מְקַבְּלִים תּוֹכָחָה. "אָרֶץ" הֵם פְּשׁוּטֵי עָם שֶׁאִם מוֹכִיחִים אוֹתָם בְּקַשׁוּת יִבְרְחוּ. לְאַחַר יוֹם הַכִּפּוּרִים, כָּל יִשְׂרָאֵל נֶחְשָׁבִים בְּחִינַת שָׁמַיִם וּרְאוּיִים לְדִבְרֵי תוֹכָחָה קָשִׁים. עַל דֶּרֶךְ הַגְּמָרָא: "שָׁמַיִם" זוֹ הַנְּשָׁמָה, וְ"אָרֶץ" זֶה הַגּוּף.

הַקֶּשֶׁר שֶׁבֵּין יוֹם הַכִּפּוּרִים לְחַג הַסֻּכּוֹת

◆ **שְׁאֵלָה: מָהוּ הַקֶּשֶׁר הַפְּשׁוּטִי וְהָרָמְזִי בֵּין יוֹם הַכִּפּוּרִים לְחַג הַסֻּכּוֹת?**

תְּשׁוּבָה: הַמְּפָרְשִׁים הָרִאשׁוֹנִים עָמְדוּ עַל קֶשֶׁר זֶה. הַפְּשָׁט הוּא שֶׁאַחֲרֵי שֶׁטָּהַרְנוּ מֵעֲוֹנוֹת בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, אָנוּ רְאוּיִים לָבֹא וְלָשֶׁבֶת בַּסֻּכָּה, שֶׁהִיא "סֻכַּת עִילָּאָה". רֶמֶז לְכָךְ מָצוּי בַּתּוֹרָה: אַחֲרֵי הָרֶמֶז לְ"שְׂעִיר לַעֲזָאזֵל" ("וַיָּשָׂב עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה"), מִיָּד בָּא "וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת".

שְׁאֵלָה: מָה חֲשִׁבוּתָהּ הַיְתֵרָה שֶׁל מִצְוַת הַסֻּכָּה וּמָה הַדֶּרֶשׁ הַמְּחַיֵּיב בְּ"כָל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל"?

תְּשׁוּבָה: מִצְוַת הַסֻּכָּה חֲמוּרָה מְאֹד. הַזֹּהַר אוֹמֵר שֶׁמִּי שֶׁיּוֹשֵׁב בָּהּ מַרְאֶה עַצְמוֹ שֶׁנִּשְׁמָתוֹ קְדוֹשָׁה וּטְהוֹרָה וְהוּא בֶּן שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. זֶה נִלְמָד מֵהַפָּסוּק "כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת" – הָ"אֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל" מְסַמֵּן אֶת מִי שֶׁשַּׁיָּךְ לָעָם הַקָּדוֹשׁ.

סְגֻלּוֹת הַסֻּכָּה וַהֲלָכוֹת יְסוֹדִיּוֹת

שְׁאֵלָה: כַּמָּה זְמַן נִמְשֶׁכֶת מִצְוַת הַסֻּכָּה מִדְּאוֹרַיְיתָא, וְכַמָּה מִצְווֹת עֲשֵׂה מְקַיֵּם הָאָדָם בִּשְׁבִיתָתוֹ בָּהּ?

תְּשׁוּבָה: מִצְוַת הַסֻּכָּה מִדְּאוֹרַיְיתָא נִמְשֶׁכֶת מֵהַלַּיְלָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל סֻכּוֹת עַד שְׁקִיעַת לֵיל שְׁמִחַת תּוֹרָה. הַיּוֹשֵׁב בָּהּ מְקַיֵּם 300 מִצְווֹת עֲשֵׂה בְּכָל דַּקָּה.

◆ **שְׁאֵלָה: מָה מַשְׁמָעוּת הַכְּלָל "תֵּשְׁבוּ כְּעֵין תָּדוּרוּ" לְגַבֵּי שֵׁנָה וְעִסּוּקִים?**

תְּשׁוּבָה: הַגְּמָרָא דָּרְשָׁה "תֵּשְׁבוּ כְּעֵין תָּדוּרוּ". כְּלוֹמַר, הָאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מְלַאכְתּוֹ, לְלְמֹד, וְלִישׁוֹן בַּסֻּכָּה, כְּמוֹ בְּבֵית דִּירָה. אִם הַסֻּכָּה אֵינָהּ מְתֻקֶּנֶת לְשֵׁנָה (כְּמוֹ רַעַשׁ אוֹ רֵיחַ), אוּלַי הִיא פְּסוּלָה, כִּי חַיָּב לְקַיֵּם בָּהּ דִּירַת קֶבַע.

שְׁאֵלָה: אֵיזוֹ סְגֻלָּה נִפְלָאָה מְקַבֵּל מִי שֶׁיּוֹשֵׁב בַּסֻּכָּה בְּקֶשֶׁר לַחַיִּים, וְלִפְי אֵיזֶה פָּסוּק?

תְּשׁוּבָה: מִי שֶׁיּוֹשֵׁב בַּסֻּכָּה מַאֲרִיךְ יָמִים. הַדָּבָר נִלְמָד מֵהַפָּסוּק "אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִחְיֶה". כְּמוֹ כֵן, הַסֻּכָּה מַצִּילָה מֵאוֹיְבִים, שֶׁנֶּאֱמַר "כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה".

◆ **שְׁאֵלָה: אֵיזֶה חִבּוּק אֱלֹהִי מְקַבֵּל הָאָדָם כְּשֶׁהוּא יוֹשֵׁב בַּסֻּכָּה?**

תְּשׁוּבָה: בַּסֻּכָּה יוֹרֵד שֶׁפַע וְאוֹר מִלְמַעְלָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְחַבֵּק אֶת הָאָדָם בִּימִינוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי".

סוּכָּה כְּמָקוֹם תְּפִלָּה וְאוּשְׁפִּיזִין

◆ **שְׁאֵלָה: מָהוּ הָרֶמֶז הַמְבֹאָר בַּגְּמָרָא לַחֲשׁוּבוּת הַתְּפִלָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת?**

תְּשׁוּבָה: הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת שֶׁלִּפְנֵי שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הָיְתָה לוֹ סֻכָּה בְּ"יְרוּשָׁלַיִם הָעֶלְיוֹנָה", וְשָׁם הָיָה מִתְפַּלֵּל: "יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנַי שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמַי אֶת כַּעֲסִי". מִכָּאן רוֹאִים שֶׁחַג הַסֻּכּוֹת הוּא חַג שֶׁל תְּפִלָּה, וְהַתְּפִלּוֹת בּוֹ מִתְקַבְּלוֹת.

שְׁאֵלָה: מִי הֵם "שִׁבְעַת הַיָּמִים" הַיּוֹשְׁבִים בַּסֻּכָּה לְפִי דֶּרֶשׁ רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי?

תְּשׁוּבָה: הֵם שִׁבְעָה אוּשְׁפִּיזִין קַדִּישִׁין: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, וְדָוִד. הֵם בָּאִים לְבַקֵּר בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה מִשִּׁבְעַת יְמֵי הֶחָג.

שְׁאֵלָה: מָהוּ הַתַּנַּאי הַקָּשׁוּר לָעֲנִיִּים בְּקֶשֶׁר לְקַבָּלַת בִּרְכַּת הָאוּשְׁפִּיזִין?

תְּשׁוּבָה: הָאוּשְׁפִּיזִין בָּאִים וְרוֹאִים אִם הָאָדָם נָתַן אֶת חֵלֶק הָאוּשְׁפִּיזִין. עָלָיו לְהָבִיא עֲנִיִּים לַסֻּכָּה, אוֹ לִשְׁלֹחַ לָהֶם אֹכֶל וְכֶסֶף. אִם אֵינוֹ עוֹשֶׂה זֹאת, יָכוֹל הָאוּשְׁפִּיזִין לוֹמַר לוֹ "פֶּרֶשׁ חַגְּכֶם," כְּלוֹמַר שֶׁהַחַג הוּא רַק לְעַצְמוֹ.

אַרְבַּעַת הַמִּינִים, מָטָר וָטַל

◆ **שְׁאֵלָה: מַהוּ הַסִּימָן לְנִצָּחוֹן בַּדִּין שֶׁל עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה?**

תְּשׁוּבָה: הַמִּדְרָשׁ אוֹמֵר שֶׁהַסִּימָן שֶׁ"יָּצָא דִּינֵנוּ מִשְׁפָּטֵנוּ לָאוֹר" וְשֶׁהוּא "נִצַּח," הוּא נְטִילַת הַלּוּלָב וְהָאֶתְרוֹג בְּחַג הַסֻּכּוֹת, כְּמוֹ מִי שֶׁיּוֹצֵא עִם שַׁרְבִיטוֹ שֶׁל מֶלֶךְ בְּיָדוֹ.

שְׁאֵלָה: כֵּיצַד רוֹמְזִים אַרְבַּעַת הַמִּינִים לְסוּגֵי הָאֲנָשִׁים בְּיִשְׂרָאֵל, וְכֵיצַד הֵם קְשׁוּרִים לְמַיִם?

תְּשׁוּבָה: אַרְבַּעַת הַמִּינִים מְסַמְּלִים אֶת כָּל סוּגֵי הָאֲנָשִׁים: אֶתְרוֹג (טַעַם וְרֵיחַ), לוּלָב (טַעַם בְּלִי רֵיחַ), הֲדַס (רֵיחַ בְּלִי טַעַם), עֲרָבָה (לֹא זֶה וְלֹא זֶה). כְּשֶׁלּוֹקְחִים אֶת כֻּלָּם מְאַגְּדִים אוֹתָם יַחַד. אַרְבַּעַת הַמִּינִים גְּדֵלִים כֻּלָּם עַל מַיִם, וְלָכֵן בָּחָג מִתְפַּלְּלִים וְנִדּוֹנִים עַל הַמַּיִם.

שְׁאֵלָה: מָה מְסַמֵּל כָּל אֶחָד מֵהַמִּשָּׁלִים בַּפָּסוּק "יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי, תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי"?

תְּשׁוּבָה: מָטָר מְסַמֵּל אֶת הַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב, שֶׁהוּא יְסוֹד הַיְסוֹדוֹת וְנִמְצָא רַק בַּחֹרֶף. הַגֶּשֶׁם דּוֹרֵשׁ "הִתְעָרוּתָא דִּלְתַתָּא" (עֲבוֹדָה וְטַרַח). טַל מְסַמֵּל אֶת הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, שֶׁאוֹתָהּ לוֹמְדִים 24 שָׁעוֹת, וְהוּא בָּא לְבַד - "לֹא יְקַוֶּה לָאִישׁ וְלֹא יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם".

נעשה סקירה קצרה של ההלכות של ראש השנה:

לא לשכוח עירובי תבשילין. כיוון שראש השנה יוצא חמישי שישי ואסור לבשל מיום טוב לשבת אז עושים עירוב תבשילין. מהו העירוב תבשילין ? לקחת ביצה ולשלוק אותה שתהיה קשה. גם לוקחים פיתה או חלה ומסמנים אותה כדי שתשמר לשבת. אחרי זה אתה מברך, ...אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על מצוות עירוב. גם מי שבישל לחג ושבת הכל צריך לעשות עירוב תבשילין. מי שחושש שביום רביעי ישכח יכול לעשות ביום שלישי בלילה. כי יום שלישי בלילה זה כבר ערב ראש השנה. אתה יכול לעשות עירוב תבשילין עבור מכריך שגרים באותה עיר בתוך תחום השבת.

רבותי ראש השנה זה יום הדין. יום מאד קשה. על הבוקר מגיעים לקב"ה הסנגור והקטגור. הסנגור מביא איתו את כל הזכויות שעשו ישראל והקטגור ההיפך. מידת הדין מתוחה בשמיים עד שעת תקיעת שופר. התורה כסתה ולא גלתה שראש השנה הוא יום דין, בכסה ליום חגינו. התורה כסתה כדי שהשטן ואומות העולם לא ידעו. אומר הפסיקתא, רבי ברכיה, דנים כל אדם וכל אומה, עיר ועיר, האם יהיה אסון טבע ? או מצב כלכלי גרוע ? בתקיעת שופר אנחנו צריכים להרגיש חרדה. הפחד הוא לא רק מהדין, לא דנים אותנו רק על השנה האחרונה אלא על כל מעשינו כל ימי חיינו ועד היום, גם מגלגולים קודמים. מישהו מאיתנו יודע מה עשה בגלגולים קודמים ? כולנו כאן גלגולים. כולנו כאן מתקנים מה שעשינו בגלגולים קודמים.

- **מה צריך כן לעשות ?**

אומר הרשב"א. דבריו הם דברי הפסיקתא. צריך לשוב בתשובה מאיזה חטא ועוון באותם רגעים. מייד עם תקיעת שופר הקב"ה מגרש משם את השטן. לא רק שמגרש

אותו אלא שאומר לו, האיש הזה זה הבן שלי, אין לך רשות לדבר עליו. הקב"ה מכסה עלינו, זה פירוש בכסה ליום חגינו. כדי להציל חיים שלנו ושל בני ביתינו עלינו לשוב בתשובה ברגע תקיעת שופר. אל תדברו בבית הכנסת, אל תקנאו אחד בשני, תפסיקו לקנות מותרות ודברים שלא נחוצים, נשים צריכות להפסיק להתגנדר יותר מדי. גברים צריכים להפסיק להטריד את הנשים שלהם. וכן הלאה. צריכים להפסיק לשנוא אחד את השני. כל אחד מאיתנו יודע מרת נפשו. וביטול תורה יותר קשה מהכל. שאדם יושב בטל ולא לומד תורה נקרא לץ. הקב"ה מוחל שליש עוונות בערב ראש השנה. עוד שליש בעשרת ימי תשובה ועוד שליש ביום הכיפורים. יום הכיפורים אנחנו נקיים. מזה אנו צריכים להתחזק. כל אחד מאיתנו צריך להתחזק בנקודות החלשות שלו. תדעו שעניין השופר הוא נפלא ומדהים. הגאון הפרי מגדים כתב בהקדמה שלו, אח"כ מצאתי שהמקור של זה באברבאנל. קיימים 3 סוגים של כלים שמשמיעים מוסיקה. נבל וכינור מעוררים שמחה. בחלילים השתמשו המקוננות. יש מצווה לבכות על המת. לא כמו טפשים שאומרים אל תבכו זה לא טוב. צריך לדעת מה התורה אומרת. מרן בשלחן אומר, שלא עלינו, לא יקום ולא יהיה, בשעת ההספד מצווה על הספדן שירים קולו בבכי שישמעו העם ויתעוררו ויבכו. זכות של המת שבוכים. למה ? שאדם ידע שהחיים לא נצחיים, הכל זמני, ואח"כ הולכים לשם ונותנים דין וחשבון על מה שקורה. יש כלים ניטרלים שזה השופר, הוא לא משמח ולא גורם בכי. מה הוא גורם ? חרדה, פחד. על זה אומר הנביא: "היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו". כל עיקרו של השופר בא לעורר אותך לחזור בתשובה שלימה. מה גורמת תקיעת השופר ? שהשטן מייד בורח ומייד נמחלים עוונותיו של האדם. למה הוא בורח ? כי הוא חושב שהגיע יום הדין הגדול, ואז הקב"ה שוחט אותו. אז הוא מפחד רק על עצמו. הוא בא לקטרג עלינו ואנחנו שבים בתשובה ותוקעים בשופר, לכן אמר, אשרי העם יודע תרועה. המביט כותב שקול השופר מרתיע את השטן ומגרש אותו ואח"כ, מטהר כתמי הנפש. הרב יעקב סקיני, תלמידו של הרשב"א, כתב את הספר "תורת המנחה", הוא אומר שיש בשופר 3 פעולות: א. פעולה טבעית. ב. פעולה שכלית. ג. פעולה

אלוקית. הטבעית, היא שלאדם יש תאוות, לכל אדם תכונות אחרות, אחד יש לו חולשה לכסף, אחד לנשים אחד לפטפוטים לא עלינו. הוא אומר שבשעת תקיעת שופר, לא רק שהשופר גורם לי לחזור בתשובה. אלא יש סגולה בשופר לשבור את היצר הרע. תכוון בתקיעת שופר לשבירת היצר הרע. ב30 תקיעות הראשונות, בתקיעות דמיושב, תכוון לכל העבירות שקשורות לעבודה זרה. דיבור בבית הכנסת הוא חלק מעבודה זרה. למה ? כי מי שמדבר בבית הכנסת מראה שאין לו חלק באלוקי ישראל. אותו דבר מי שמשקר וגונב. זה קשור לעבודה זרה. כאילו הקב"ה לא רואה. כאילו מה שהקב"ה נותן לו לא מספיק, והוא מחליט לעצמו ממי לקחת, מה לקחת ? אחרי זה תקיעות דמעומד, הלחש, זה גילוי עריות. כל העבירות עם נשים נעשות בסתר, בשקט בלחש. שם צריך לבכות על זה. שם צריך לבקש לשמור את התאוות האלה. בחזרת הש"צ, זה בקול, מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזיכרון והוא תוקע תשר"ת, תש"ת, תר"ת. כל הסדרות של התקיעות בחזרת הש"צ זה נגד שפיכות דמים. שפיכות דמים זה גם אם אדם אמר לו משהו שהלבין את פניו ברבים, אמר לו מילה שציערה אותו. זה מצוי הרבה לצערינו. הונאת דברים זה איסור דיאורייתא. כושי, ג'ינג'י, זה מצוי בבית אחד עם השני. נורמות החיים שלנו מקולקלות בצורה נוראה, אסור להתיאש צריך להתחיל לתקן. התקשורת משחיתה והורסת. זה אחד הדברים שאנחנו צריכים לקבל עלינו לא לשמוע תקשורת. אני עוקב מה קורה, כי אני צריך לדעת מה קורה בעם ישראל. גם השירה גם המוסיקה, איזה מילים, איזה תוכן. לא מזכירים שם השם. מלגלגים על שומרי המצוות. איזה צער יש לקב"ה. בגלל זה אנחנו לא מצליחים לנצח את אומות העולם. למה בזמן ירבעם בן נבט עבדו אלילים והיו יוצאים למלחמה וחוזרים בשלום ומנצחים. ואילו בזמן דוד המלך שהיו ענקיים בתורה, היו יוצאים למלחמה מתים ונהרגים. זו שאלה שהגמרא שואלת. והגמרא משיבה, מכיוון ששם היתה להם אחדות, לא היתה דליטוריה ולשון הרע. דואג ואחיתופל ראשי הסנהדרין היו מלגלגים על דוד ומבזים אותו ואחד מדבר לשון הרע על השני והפסידו.

תקיעת שופר זה בנפשינו ובחיינו.

הרשב"ם והרוקח כותבים, גם מי שהיה רשע בראש השנה ובבוקר נגזר עליו למות, והוא בא לבית הכנסת ובשעת תקיעת שופר הרהר תשובה בליבו והחליט איזה עוון מסויים שיש לו לעזוב את זה, מייד הקב"ה קורע את גזר דינו. ויותר מזה, כל הפוסקים כותבים שאפילו נחתם גזר דינו והוא בא ועושה תשובה הקב"ה קורע גזר דינו. גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם. ועוד יותר בעשרת ימי תשובה. יש לנו עוד 24 שעות לפני ראש השנה. התשובה בראש השנה היא קלה פי מליון מעכשיו. הימים האלה כמה שנעשה סליחות צריך להזיל דמעות ולצעוק, בראש השנה זה בקלות. למה ? דרשו השם בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב. מתי הוא קרוב ? בעשרת הימים שמראש השנה ועד יום הכיפורים. הוא מצוי אצל כל אחד ואחד. הגמרא אומרת, שבשאר ימות השנה, כדי לחזור בתשובה צריכים עשרה יחד. בעשרת ימי תשובה אדם פרטי לבד יכול לעשות תשובה. האדם אומר לקב"ה, אני מתוודה, מתחרט ומקבל עלי לעתיד, מייד נקרע גזר דינו.

אני חוזר לרבי יעקב סקיני. שהשופר מעורר 3 פעולות. טבעית, שכלית ואלוקית. טבעי שהשופר מחריד את האדם. שכלי, מפני שנמצאים שם גם הקטגור וגם הסנגור והקטגור כששומע את השופר הוא מתבלבל. אלוקי, בבוקר של ראש השנה הקב"ה יושב על כסא דין. ברגע שתוקעים בשופר ואנחנו מהרהרים בתשובה מייד הוא קם מכסא הדין ויושב על כסא רחמים. אתה מבין מה אדם יכול לעשות בראש השנה ?

השל"ה, מסביר מה זה חרדת הדין. צריך לחרוד. איך ? איך תקבל/י הרגשה של חרדה ? על יד שנזכור מה היה בשנה האחרונה. מי מת. ואיזה אסונות קרו. יש משפחות שלמות שמתו. לא נתפס בשכל שבן רוצח את הוריו. זה לא היה. זה מראה ששפלנו עד עפר. זה הגלות הזאת. גלות אדום. גלות רביעית. זו הגלות הכי קשה. רואים סרטים. בבא אלעזר לא בא איזה מטורף ורצח אותו בביתו ? איך בן אדם מחליט לקחת חיים של השני ? ועוד רב כזה קדוש. או התאבדות. מתאבד אין לו חלק לעולם הבא. דינו יותר גרוע מרוצח. והיום מתאבלים עליו ומספידים אותו. רוצח רגיל יש לו כפרה, ביום שהוא מת מתכפר לו מה שהוא רצח. אבל מתאבד לא

מתכפר לו. היום זה נהיה דבר של מה בכך. אדם שמוציא את זה מפיו הוא כופר, כי החיים הם לא שלך. הם של הקב"ה. ולא צועקים על זה. צריך להזהיר שזה אסור. זה שפלנו עד עפר.

אני חוזר לדברי השל"ה, תזכור מי מת. מי נפל במחלה. מי אשתו זרקה אותו. מי נפל מנכסיו. מי ברח לאשתו. איזו ילדים התאמללו וזה יביא לך חרדה. לכל אחד יש מעטפה ואף אחד לא יודע מה כתוב שם. היתה לי שיחה עם אחת האימהות של הנרצחים שרצחו המצרים. חודש לפני שהבן שלה נהרג בפעולה הוא סיפר לה שהוא ראה חלום שלילה שלם הוא נלחם עם השטן. הוא ראה בחלום שאחיו בא לעזור לו. אז אני הרגעתי אותה שלא יקרה לו כלום. אבל הנה תראו, הבן אדם נהרג וחודש לפני כן הראו לו חלום שהשטן בא להילחם בו. זה נכתב בראש השנה. אוי ואבוי לנו. מצד אחד חרדה ומצד שני להתלבש יפה ולטבול במקווה ומצעים ומפות יפות ולאכול דברים מתוקים ולשמוח. איך זה מסתדר ? מצד אחד יש לנו חרדה כי גורלינו מונח על כף המוזניים. לכל אחד בודקים את מעשיו ושוקלים אותם. ומצד שני הקב"ה אמר אני מציל אתכם. והוא אמר שאם אתם שבים בתשובה אז אני קורע את גזר דינכם. אוכלים את הסימנים, קוראים משניות (לא לוותר על קריאת המשניות, כל פרק כתר לשכינה, ולמחרת באה השכינה עם ארבעה כתרים ומספרת לקב"ה מי קרא את המשניות, מייד נחתמים לחיים), יש תשליך, יש חזרה בתשובה, יש שופר. אז ע"י זה שיזכור מה היה יהיה חרד וע"י התשובה והשופר ישמח.

התרת נדרים צריך לעשות.

הלילה אומרים וידוי רגיל (כ"ט אלול), תיקון חצות רגיל. מחר ביום כבר לא אומרים תחנון לא בשחרית ולא במנחה.

להסתפר.

לגזור ציפורניים.

להתרחץ.

לטבול במקווה.

הכעס חטא קשה מאד.

בראש השנה נקבע כל מה שיהיה כל השנה הזאת. לכן להיות ער שמח מחייך לא עצוב. לא לאכול חמוץ שלא יחמיצו פניו.

הדלקת נרות. הכי טוב להדליק את שלושת הדלקת הנרות באותה שעה.

ביום חמישי אסור לבשל לצורך יום שישי.

ואסור לנו לבשל בשביל הלילה. יהיה מותר לבשל בשביל הלילה 13 דקות אחרי השקיעה. לכבוד שבת מותר.

פלטה דולקת מותר לטלטל אותה. בתנאי שיזהר לא לנתק אותה.

להעביר מאש לאש מותר.

אפשר להנמיך את הגז ביום טוב כי זה לא פתילה. זו להבה. מותר לי להנמיך לצורך זה שהאוכל לא ישרף. אסור לכבות את האש. מותר לכבות ע"י הרתחת מים והגלשתם לצורך הכנת קפה או תה.

לגבי שעון, אפשר להתנות מהערב או מחר שאני מתי שארצה אזיז את הזיזים של השעון של הפלטה, של התאורה של המזגן, מתי שארצה, אבל לא לעשות את זה סמוך לזמן, שלא יקפוץ השעון. זה מסוכן מאד. תעשה לפני כן. שעה לפני שמגיע הזמן, אתה רוצה להאריך אתה רוצה לקצר, אתה רוצה לעשות משהו, תעשה. יש לעיתים הבדלים בשעות של הסעודות בין ראש השנה לשבת, זה מובן.

מחר בלילה חוזרים מהתפילה בבית הכנסת, עם פנים שמחות. מברכים איש את רעהו, אישה את בעלה, בברכת שנה טובה וכתיבה וחתימה טובה. לא אומרים מועדים לשמחה ולא חג שמח. אל תלמדו מהרדיו. צריך לקרוע את הבגדים על הזמרים ששרים במקום של גברים ונשים מעורב.

בברכת שהחיינו להודות להשם שנשארנו בחיים ותענו אמן מכל הלב. והמברך יקרא מילה מילה. והשומעים יגידו לו תזכה לשנה הבאה.

חוקה – חיינו, קיימנו הגענו.

מימים ימימה- גם בשנה הבאה אתה זוכה.

בשתי הלילות יש לנו שהחיינו.

במוציא מטבילים במלח ובסוכר גם. סגולה שתהיה שנה מתוקה.

אחרי כזית המוציא יאכל מעט מהסימנים.

רק התמר הצהוב הטרי הוא שהחיינו.

רימון זה כן שהחיינו.

חבושים שהחיינו.

צריך לברך על העץ בתוך הסעודה. לברך האדמה על חתיכת אבטיח או מלון או איזה דבר ואח"כ להגיד את כל ה"יהי" רצון לפי הסדר. אח"כ הסעודה ואח"כ לקרא את המשניות. לא לשכוח להגיד "יעלה ויבוא" בברכת המזון. לא לשכוח "את יום הזיכרון". מה זה יום הזיכרון ? הקב"ה זוכר אותנו לטובה ולברכה. ע"י זה שנזכור בתקיעות את אברהם יצחק ויעקב. סגולה לאדם שבזמן התקיעות יחשוב שעוקדים אותו עכשיו. מישהו קושר לי יד עם הרגל הימנית, זה נקרא לעקוד. ויד שנייה עם רגל. לא יכול לעשות שום תנועה. תחשוב שעוקדים אותך באותם רגעים ותשוב בתשובה שלימה על כל החטאים שלך. מייד יוצא כרוז מהשמיים עזבו את האיש הזה כתבתי אותו לחיים. הקב"ה בעצמו. מי שכותב אותנו בראש השנה זה הקב"ה בעצמו. עשרה ימים הקב"ה כותב אותנו לחיים. אבל על האדם למסור את נפשו בלב שלם. לכן צריך לשמוח. לישון מוקדם ולקום בעלות השחר. ואם המניין לא מוקדם לקרא תהלים. צריך לעורר רחמי שמיים. אם אתה פוגש זקן או תלמיד

חכם, תברך אותו לשנה טובה ותבקש ממנו שיברך אותך לשנה טובה. מותר לבקר רק אמא אבא והרב שלי. ידידם, מכרים, אחים, דודים לא מבקרים בראש השנה.

לא לשכוח "אדון עולם" בכוונה. רב האי גאון ואבא שלו רב שרירא גאון כתבו שהם ערבים בדבר שאין שטן שולט עליו ואין יצר הרע מחטיא אותו ואין שום מקטרג שולט על תפילתו ושונאיו נופלים בפניו. לאמר את זה בכוונה, של המלכת הקב"ה עליך.

כשאנחנו ממליכים את הקב"ה עלינו נמחלים עוונותינו.

והעיקר לכוון בעמידה. תכוון שאתה נכנס לבית קודש הקודשים.

לא לשכוח ב"לעולם ה' דברך ניצב בשמיים", לכוון שכל הגזירות הקשות והרעות ישארו למעלה ולא ירדו למטה. ושם יקוק, מנוקד שווא קמץ שווא קמץ. יש סידורים ששבשו את זה. ראש השנה הוא היום שכל השנה נידונה בו. עשה תשובה ויצא זכאי בדין.

לקרא את פרשת העקידה גם ביום הראשון לבד בשקט. תשתדל להוריד דמעות. תזכור כיצד דמעותיו של אברהם נפגשות עם דמעותיו של יצחק. מייד כל המלאכים בשמיים בכו. מהדמעות של המלאכים התקלקלה הסכין. לא היה יכול לשחוט אותו. ואז המלאך קורא לו לא לשחוט וגם אנחנו ניצלים באותה שעה.

תשליך לא לשכוח. עדיף לעשות את התשליך איפה שיש דגים.

להשתדל לא לישון בראש השנה ומי שקשה לו מאד יישן אחרי חצות היום. אבל מעט. רב היום ילמד תורה יקרא תהלים יצעק כי זו הזדמנות לקרוע את הדין.

קידוש של שבת קידוש רגיל.

לא לשכוח בערבית של שבת המלך הקדוש.

השבת הזאת יקרה מאד. זו שבת תשובה היא מכפרת כל שבתות ימי חייו. כך כותב השל"ה. מכיוון שגם כיפור יוצא בשבת אז פעמיים יש לנו כפרה בשבת, זה דבר גדול מאד.

אין חוק לישראל יש רק שניים מקרא ואחד תרגום. אז לקרא את זה לפני שחרית של שבת.

אם יש פירות חדשים על השלחן צריך לכסות אותם. אם הוא ברך שהחיינו בקידוש והפירות היו לפניו אז הוא לא יכול לברך שהחיינו עליהם. אז או שהם יהיו במטבח או שיהיו מכוסים. ויגיד לאישה לא להביא אל השלחן את כל ה "שהחיינו". מביאים את הראשון מברכים על הראשון. מביאים את השני מברכים על השני. וכן הלאה.

הקב"ה יגזור עליכם גזירות טובות. תזכו לשנים ארוכות נעימות וטובות ! תחתמו לחיים טובים מייד בבוקר בראש השנה !

✦ ✦ ✦

לעילוי נשמת אהובינו

אפרים שמעון אריאל ז"ל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל שיחיו

רשימות

רשימות

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר